

Η ώρα της επανεκκίνησης

Διαβάζοντας κανείς το βιβλίο της Μιλένας Αποστολάκη, που κυκλοφόρησε πρόσφατα, μένει με την αισιόδοξη αίσθηση ότι η τραγωδία που βιώνουμε, τουλάχιστον από το 2015, με όρους ευτελούς αριστερής σαπουνόπερας, μπορεί να λάβει τέλος, ότι η χώρα μπορεί να ξανασταθεί στα πόδια της, να ξαναβρεί την κανονικότητά της, ότι είναι στις δυνατότητές της να ανακόψει αυτή την αυτοκαταστροφική πορεία που εκτρέφεται από την απύλωτη τριτοκοσμική εθνικολαϊκίστικη ρητορεία. Η Αποστολάκη υπήρξε μια ενεργή πολιτικός, η οποία εξελέγη με το ΠΑΣΟΚ από το 2000 έως το 2009 ανελλιπώς σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις αυτής της περιόδου, ενώ διετέλεσε υφυπουργός Ανάπτυξης (Απρίλιος 2000 - Οκτώβριος 2001) και υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (Σεπτέμβριος 2010 - Ιούνιος 2011). Τον Νοέμβριο του 2011 διαφώνησε με την εξαγγελία διεξαγωγής δημοψηφίσματος και ανεξαρτητοποιήθηκε. Έκτοτε, ασχολείται με τη δικηγορία και αυτό το βιβλίο της αποτελεί μια πολιτική παρέμβαση στον μεγάλο, περί κρίσεως, διάλογο που διεξάγεται τα τελευταία χρόνια.

Η σύντομη αναδρομή στα πολιτικά πεπραγμένα της κυρίας Αποστολάκη έχει σκοπό να υπενθυμίσει ότι είναι μια γυναίκα που συμμετείχε στη διακυβέρνηση της χώρας και, κατά συνέπεια, η γνώμη της έχει ξεχωριστό ενδιαφέρον. Η Αποστολάκη, όπως και αρκετοί άλλοι πολιτικοί, κυρίως της σοσιαλδημοκρατίας, είναι από εκείνους που ξεφεύγουν από τη στενή κομματική λογική, την αργίσιμη υπεράσπιση των κομματικών επιλογών, και μέσα από έναν ανεξάρτητο λόγο διεκδικούν το δικαίωμα της διατύπωσης μιας ειδήμονος γνώμης. Έτσι, τα γραφόμενά της σε αυτόν εδώ τον τόμο διαθέτουν μίαν ανεξάρτητη ματιά, μια προσωπική εκτίμηση, αποδεδειγμένη από την κομματική υστεροβουλία. Και μόνο για αυτό, η γνώμη της καθίσταται ενδιαφέρουσα.

Το βιβλίο είναι χωρισμένο σε έξι θεματικές ενότητες που αποτελούνται από μια σειρά άρθρων, τα οποία η συγγραφέας τους έχει δημοσιεύσει στο διάστημα 2015 - 2017 σε διάφορα έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης. Σε αυτή την αρθρογραφία και μέσα από έναν αμιγώς πολιτικό, θεωρητικό και συγκροτημένο λόγο, που διατυπώνεται ψύχραιμα και μεθοδικά, αναδεικνύονται οι παθογένειες του πολιτικού μας συστήματος, όπως αυτές προέκυψαν μέσα από τις πολιτικές που ασκήθηκαν, με πρώτη και καλύτερη αυτή της απαρέγκλιτης προσήλωσης των πολιτικών φορέων στην κομματική λογική, η οποία, φευ, στις περισσότερες των περιπτώσεων υπηρετείται σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος. Η Αποστολάκη διαπιστώνει ότι η ελληνική κρίση συμπίπτει και με μια γενικότερη αμφισβήτηση του ευρωπαϊκού οικοδομήματος, δίνοντας αφορμή και λόγο στους πάσης αποχρώσεως λαϊκιστές να εκμεταλλευτούν τις αδυναμίες του συστήματος. Μέσα σ' έναν έκρυθμο και έξαλλο αντιμνημονιακό λαϊκισμό, οι πολιτικές εκείνες δυνάμεις που κλήθηκαν να αντιμετωπίσουν την κρίση και την επιδημική της εξάπλωση, προσπάθησαν να πείσουν την κοινωνία για την αναγκαιότητα πολλών μεταρρυθμίσεων που χρειαζόταν ο τόπος. Ωστόσο, όλες αυτές οι προσπάθειες σχεδόν εκμηδενίστηκαν από μια συντριπτική και δυναμική εθνικολαϊκίστικη ρητορική που επένδυε στον εθνικό διχασμό.

Ταυτόχρονα, η συγγραφέας εγκαλεί τις ίδιες πολιτικές δυνάμεις που προσπάθησαν να εφαρμόσουν τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις για το ότι δεν κατάφεραν να ολοκληρώσουν ένα εθνικό στρατηγικό σχέδιο ανάπτυξης και εξόδου από την κρίση. Φυσικά, κάτι τέτοιο δεν συνέβη ούτε με την επέλαση του ιδιότυπου πολιτικού μορφώματος των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που κλήθηκε να αλλάξει τον... κόσμο εκ θεμελίων. Αλλά και η Ευρώπη, σύμφωνα με τη συγγραφέα, φάνηκε θεσμικά και πολιτικά απροετοίμαστη να αντιμετωπίσει, στο μέτρο που της αναλογούσε, την ελληνική κρίση, εφαρμόζοντας - περισσότερο από τα αναγκαία - τιμωρητικά μέτρα.

Η διετία της διακυβέρνησης της Αριστεράς αποδείχθηκε και αυταπάτη και απάτη και κυρίως ανέδειξε την πλήρη αδυναμία της να κυβερνήσει, πράγμα που οδήγησε στην κατακόρυφη επιδείνωση της κρίσης που τελματώνει την κοινωνία και αποσασθρώνει την πολιτική. Ταυτόχρονα, ο παλιός κόσμος της μεταπολίτευσης αντιμετωπίζει το τέλος της και το τέλος των ψευδαισθήσεων...

Η Αποστολάκη υποστηρίζει την αναγκαιότητα ενός νέου ιστορικού κύκλου, μιας νέας επανεκκίνησης της χώρας, όπου θα κυριαρχήσει η απαραίτητη κοινωνική συναίνεση με προϋπόθεση την εκ θεμελίων αλλαγή της πολιτικής διακυβέρνησης της χώρας.

Μιλένα Αποστολάκη
Το τέλος
της Μεταπολίτευσης
Εκδόσεις: Πατάκη
Σελ.: 228